

Diospyros buxifolia (Blume) Hiern

วงศ์ EBENACEAE

ชื่อพื้นเมือง :

ไม้ตันขนาดเล็กหรือกลาง สูงถึง 22 เมตร เรือนยอดสวยงามสั่ง ลำต้นแ胖ลมเรียว มีพุพอนเล็ก เปลือกสีเทา อ่อนเขียวถึงดำ แตกเป็นร่องเล็ก เปลือกในสีออกแดง ใน รูปรีสีรูปไข่ค่อนข้างเป็นสี่เหลี่ยม กว้าง 0.5-2 ซม. ยาว 1.2-5 ซม. ออกแผ่นบนปลายและโคนทู่หรือแหลมใบอ่อนมีขน ใบแก่เนื้อคล้ายกระดาษหนา ขนกเฉลี่ยง ยกเว้น ตามเส้นกลางใบด้านบน ด้านล่างบนเส้นกลางใบมีขนเส้นใหม่สีสองแล้วเฉลี่ยง เส้นใบเล็ก 3-5 คู่ๆ อาจเป็น วงเห็นกลางๆ ใกล้ขอบใบ เส้นใบย่อยเห็นไม่ชัด ก้านใบยาว น้อยกว่า 0.2 ซม. มีขนแน่นสีทอง กิ่งเมื่ออ่อนมีขน กำมะหยี่แล้วเฉลี่ยง ดอกเพศผู้ออกเป็นกลุ่มๆ ละ 2-5 ดอก พับบ้างเป็นดอกเดี่ยว ไม่มีก้านดอก กลีบเลี้ยงยาว 2-3 ซม. รูประฆัง ปลายจักลึกสองส่วนสามของความยาว กลีบเป็น 5 แยก เฉลี่ยง ยกเว้นตรงเส้นกลางด้านใน เกสรเพศผู้ 10-18 อัน ก้านชูอับเรณูมีขน รังไข่เป็นหมัน มีขนแน่น ดอกเพศเมียออกเดี่ยวตามซอกใบ ก้านดอก ยาว 1-2 นิม. มีขน กลีบเลี้ยงและกลีบดอกคล้ายในดอกเพศผู้แต่ใหญ่กว่า ไม่มีเกสรเพศผู้เป็นหมัน รังไข่มีก้าน เกสรเพศเมียแตกเป็นจ่ำน เฉลี่ยงหรือมีขนที่โคน ผล รีหรือขอบนานกว้าง 0.5-1.2 ซม. ยาว 1.2-2 ซม. บนก้านผลยาวประมาณ 0.6 ซม. ปลายเป็นกรวยหรือจะงอย มักเฉลี่ยง ยกเว้นมีขนที่ปลาย เมื่อสุกแห้งและ เปราะ กลีบเลี้ยงมีเส้นผ่านศูนย์กลางประมาณ 0.4 ซม. เห็นไม่ชัด ไม่โอบหุ้มโคนผล รูประฆังกว้าง จักเป็น แยกตรง 4(5) แยก มีขนด้านนอก เฉลี่ยงด้านใน พับเป็นม้วนรองในปาดิบเดิมและปารุ่นที่ต่อ พบทั่วไปใน ภาคใต้

ข้อมูลอ้างอิง : กาวด์เนอร์, ไรมอน พินดา วิทิตธนทร กองการค่า ขยายอุด ไม้ป่าภาคใต้ เมือง – พิมพ์ครั้งที่ 1-กรุงเทพฯ :โครงการจัดพิมพ์คปไฟ, 2558. 768 หน้า
ภาพประกอบ : ศูนย์วิจัยและพัฒนาวัตกรรมอุทยานแห่งชาติ จังหวัดสุราษฎร์ธานี

ศูนย์วิจัยและพัฒนาวัตกรรมอุทยานแห่งชาติ จังหวัดสุราษฎร์ธานี
National Park Research and Innovation Development Center (Suratthani Province)

